



Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,
www.portal.cz,
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

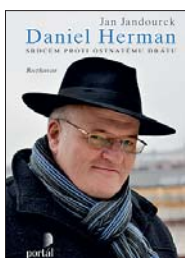


Miloslava Striová **Děti, které se rodí v srdci**

**Příběh adoptivní
a pěstounské maminky**

„Poněvadž jsme toužili žít jako každá jiná rodina a nemohli jsme mít vlastní děti, tak jsme přijali děti do adopce.

Řekli jsme si: „Tak a teď jsme jako každá jiná rodina.“ Mýlili jsme se.“ Knižka popisuje „jiné“ rodičovství s otevřeností a zároveň v sobě nese naději pro všechny, kdo by rádi dítě osvojili nebo přijali do pěstounské péče a bojí se, zda to zvládnou. Brož., 176 s., 275 Kč



Jan Jandourek **Daniel Herman – Srdcem proti ostatnímu drátu**

Daniel Herman působil jako katolický kněz, mluvčí biskupské konference, studoval v USA. Byl blízkým spolupracovníkem kardinála Vlka po listopadu

1989. Působil také na policejním prezidiu a vedl Ústav pro studium totalitních režimů. Zaujímá se o dialog mezi křesťany a židy a mezi Čechy a Němci. Ambicí knihy je živě popsat realie a atmosféru toho, co se ve společnosti a církvi dělo v posledních třech desetiletích, a to s nadhledem, a přitom s dosud nepublikovanými skutečnostmi. Brož., 168 s. + 8 s. příloh, 309 Kč

Karmelitánská knihkupectví

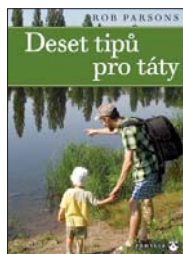
Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
a Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173, hradec@kna.cz



Divo Barsotti **Píseň písní – Duchovní výklad**

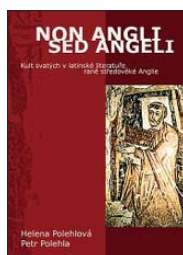
Píseň písní je biblická kniha, jejíž alegorické významy přitahovaly velký zástup křesťanských i židovských mystiků. V souladu s celou křesťanskou tradicí se Divo Barsotti pokouší o lectio divina, o modlitební četbu textu,

kdy nechá Boží slovo promlouvat ke svému srdci, nechá se jím oslovit a pohnout k novému obrácení. Brož. s klopami, 160 s., 189 Kč



Rob Parsons **Deset tipů pro táty**

Řada z nás pracuje přesčas, vrací se domů zcela zničená a to celé se stále opakuje. Příliš často pak ti z nás, kdo říkají „ano“ celému světu, mají jen „ne“ pro své nejbližší, kteří nás přitom potřebují víc než kdokoli jiný. Brož. s klopami, 92 s., 139 Kč



Helena Polehlová, Petr Polehla **Non Angli sed Angeli**

Období raného středověku, v němž do Británie pronikalo křesťanství, je nazýváno dobou světců a hrdinů. Kniha seznamuje čtenáře s osudy několika svatých prostřednictvím vybraných hagiografických děl 7. a 8. století. Vydalo Nakladatelství Pavel Mervart, Červený Kostelec. Váz., 164 s., 179 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, on-line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz



Pepa Hes **Buen camino – Nejen o cestě do Compostely**

Na pouti se může mezi synem a otcem stát ledacos, proto se před poutníky vynoří i některé nevyřešené situace. Jejich cesta se také prolne s aktuálními problémy, které doma řeší osmnáctiletá dcera, ale také jedna mladá učitelka. Kniha je určena pro středoškoláky i jejich rodiče. Váz., 108 s., cena 142 Kč



Jean-Claude Sagne **Bůh, náš Otec – Život Božích synů jako cesta uzdravení**

Pokud víra v Boha Otce není jen prázdnou frází v nedělním Vyznání víry, pak živý osobní vztah k nebeskému Otci naplňuje člověka svobodou a radostí. Brož., 256 s., 275 Kč

Raniero Cantalamessa

Prvotiny ducha Zamyšlení nad 8. kapitolou Listu Římanům

Hluboká a zároveň velmi konkrétní reflexe o působení Ducha svatého v každém křesťanovi, v církvi a ve světě. Autor ukazuje, že je to Duch svatý, který vede církev kupředu, vstříc Pánovu návratu. Brož., 88 s., 120 Kč

0 modlitbě

Mezi důležité prvky duchovního života patří modlitba. O její důležitosti asi nepochybujeme. Pochybujeme však o kvalitě našich modliteb. Není to však problém pouze dnešní doby. I svatý Pavel se dotýká této těžkosti s modlitbou. Nabízí nám svou osobní zkušenost. Vysvětluje nám, že modlitba není jen lidskou činností, ale i dílem Ducha svatého, který se za nás přimlouvá.

To je radostná zpráva pro všechny, které trápí nedokonalost modlitebního života. Bůh vstupuje do naší modlitby: „*Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit.*“

Netrapme se proto otázkou dokonalosti naší modlitby. Usilujme víc o to, aby byla doprovázena snahou otevřít se Bohu a ochotou přijmout jeho myšlenky a plány s námi. I když tento postoj bude vyjádřený nedokonalou modlitbou, víme, že sám Bůh nám přijde na pomoc v této slabosti.

Jednou z velkých překážek působení Ducha svatého v nás je naše neschopnost přijmout svoji slabost. Všichni jsme slabí, ale ne všichni si to umíme přiznat. Slabost považujeme za něco, co odmítáme, a tím se i uzavíráme Boží pomoci. Pokud v životě tvrdíme, že vše umíme, že se také umíme vždy modlit, jak můžeme zakusit přítomnost Ducha svatého v naší modlitbě? Duch svatý nás tedy už vede k modlitbě a postupně jako učitel nás krok za krokem učí modlit se. Ale nejen to, on se modlí v nás.

Sv. Jan Zlatoústý v jednom ze svých kázání řekl: „*Modlitba je touha po Bohu, je to nevýslovná láska, která nepochází z lidí, ale má svůj původ v božské milosti.*“ Apoštol o ní říká: „*Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit. Daruje-li Pán někomu takovouto modlitbu, je to bohatství, o něž jej nikdo nemůže připravit: nebeský pokrm, který sytí duši. Okusil-li jej kdo, navždycky bude toužit po Pánu, jako by jeho srdce zachvátil prudký oheň.*“

Dáme-li v modlitbě prostor Duchu svatému skrze ticho a naslouchání, on rozhoří naše srdce, upoutá naši pozornost na Krista. Duch svatý nás v modlitbě vede k poznání Otcovy vůle a k vytrvalosti a věrnosti v modlitbě. Duch svatý nás učí, jak se modlit: v důvěře a otevřenosti Božích dětí, a ne ve strachu a nejistotě otroků. Biblický text, nad kterým se dnes zamýšlíme, není jen slovem muže, který byl pronikavý filozof či teolog. Je to výpověď muže, který ví, o čem mluví na základě bezprostřední zkušenosti bohatého a intenzivního života s Bohem, muže, který se setkal se vzkříšeným Ježíšem Kristem, což stále určovalo celý jeho život a činnost. Čteme tedy myšlenky bohaté obdarovaného člověka, který intenzivně zakouší Boží přítomnost a Boží působení. Nechme se i my tímto ohněm Ducha svatého znovu zachvátit.

Karel Dvořák, Litomyšl

Převzato z publikace velikonočních zamyšlení Velikonoce 2013, kterou v Roce víry vydalo Biskupství královéhradecké

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 13. 5. 2013. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie na titulní straně: Luděk Bárta.

Obsah

Rozhovor

Přišla jsem vám sloužit,
o životě S.M. Elišky Preschnerové 4

Druhý vatikánský koncil

Konstituce o posvátné liturgii
Sacrosanctum Concilium 6

Znamení zbožnosti:

Kalich 8

Krátké zprávy z diecéze 10

Z biskupství 15

Pozvánky na akce 16

Charitní listy 19

Přišla jsem vám sloužit...



Na začátku května uplyne dvacet let od úmrtí sestry **Elišky Pretschnerové**. Členka Kongregace školských sester svatého Františka byla natolik výjimečnou osobností české církve, že se v roce 2001 rozeběhl proces její beatifikace. Letos do něj jako kopistka vstoupila sestra **Zdislava Nosková**. O tom, co daná funkce obnáší, o životě sestry Elišky i povolání ke svatosti se dočtete v následujícím rozhovoru.

Co pro vaši kongregaci Eliška znamenala?

Podobně jako většina lidí, které považujeme za svaté, představovala neformální vzor. Co je pro svaté charakteristické je to, že milují Boha nade všechno a žijí pro druhé lidi. A tak tomu bylo i u sestry Elišky. Do 60 let života nemohla cestovat, žila pouze ve vlasti v různých úkolech, které jí společenství sester svěřilo. Ale když se stala generální představenou, musela udělat velký krok a vedla naše mezinárodní společenství celých 12 let. Můžeme říct, že sestry ji milovaly, dovedla se přiblížit ke všem. Zároveň nebyla svým způsobem života nedosažitelná. Řekla bych, že byla velká tím, že byla malá. Když přišla do nové funkce nebo komunity, tak se uvedla slovy: „*Sestry, přišla jsem vám sloužit, pomozte mi*“.

Připomenete klíčové okamžiky jejího života?

Vyrůstala v rodině knížecího hajného na samotě Nové Zámky u Křince. Patrně odtud vyvěrala její velká láska k přírodě a k člověku. V roce 1930 odmaturovala na chrudimském gymnáziu Školských sester a vstoupila do naší kongregace. Kromě řádové formace se připravovala na přírodovědecké fakultě Karlovy univerzity na učitelské povolání. Jako školský řád jsme v Praze provozovaly gymnázium na Vinohradech a Eliška byla vybrána k dráze profesorky matematiky a fyziky. Do ukončení studia jí scházela jediná zkouška, když byly v listopadu 1939 nacisty uzavřeny vysoké školy. Přesto začala vyučovat alespoň jako pomocná učitelka. V roce 1942 bylo naše gymnázium uzavřeno a budově se usídlil wehrmacht. Eliška se přestěhovala do mateřského domu v Břevnově a společně s ostatními sestrami učily až do konce války na okrajích Prahy náboženství.

Jak vypadala situace po válce?

Hned jak se otevřely vysoké školy, dodělala si poslední zkoušku a nastoupila jako řádná profesorka na gymnázium na Vinohradech. Zároveň začínala tušit, že návrat k našemu původnímu zaměření, tedy službě ve školství

a výchově mládeže, nebude trvalý. Velmi hořkou pilulkou pro ni bylo, když osobně musela v roce 1949 předat gymnázium do rukou StB. V předávacím protokolu se vedle podpisu zachovala její poznámka „ustupuji násilí“. O charakteru nastupujícího režimu se již nedalo pochybovat. V září 1950 přišlo rozhodnutí, že sestry jsou zbaveny mateřského kláštera a mají Prahu opustit.

Kam šly?

Byly odsunuty do bývalého minoritského kláštera v Krnově. Byly tam internovány. Po vyhnání Němců se jednalo o dost zbídačený kraj. Ani řidič autobusu, který je tam vezl, prý nevěřil, že je na správné adrese, protože se mu nezdálo možné, že by v téhle ruině mohl někdo žít. Sestra Eliška se postupně snažila zajistit alespoň trochu důstojné podmínky k životu, podařilo se jí několika sestrám najít práci v místní nemocnici. Sama s několika dalšími nastoupila v nemocnici v Podbořanech u Žatce. Po odsunu sester německé národnosti tam chyběl pomocný personál.

Zaměření vaší činnosti se tedy razantně změnilo.

Ano, ale dávalo smysl. Pamatuji si, jak nám během řeholní formace řekla sestra novicmistrová: „*Sestry, pamatujte si, že komunismus je metla v rukou Božích. Ona nás vymetla z klášterů mezi lidi, abychom jim sloužily, kdyby ho nebylo, nikdy bychom tento krok neudělaly*“. Byla v tom velká moudrost. Už jako mladá jsem viděla, že žijeme v podmínkách, které byly riskantní, mnohdy nebezpečná, ale z jiného pohledu hluboce normální a pro církev zdravé. Komunisté postupně dovolili, aby se sestry ujaly péče o mentálně postižené pacienty a staré lidi. Řádové sestry svojí prací tyto instituce velmi pozvedaly. S. Eliška sama patnáct let působila v ústavech pro mentálně postižené v Budenickách u Slaného a ve Slatiňanech.

Jak prožívala uvolnění v šedesátých letech?

Podařilo se jí odkoupit dva poničené zámečky Cetechovice a Hoješín, které si sestry svépomocí opravily. Získaly jsme tak zázemí pro staré a nemocné sestry. Po zaboru našich původních objektů to byl velmi důležitý krok, jak zajistit sestrám domov. Začala také přijímat řádový dorost a velmi se angažovala v Sekretariátu řeholních společenství, který uváděl do praxe myšlenky Druhého vatikánského koncilu. Náhlý konec svobody přijala s tím, že odejde na odpočinek a bude se věnovat mladým sestrám, ale v roce 1970 přišlo zvolení generální představenou kongregace.

To mohla v počátcích tuhé normalizace bez problémů odejít do Říma?

V té době hráli komunisté v otázce církví zvláštní hru. V zahraničí se snažil vzbudit dojem, jako by bylo vše v nejlepším pořádku. Vypadalo to, že občané mají náboženskou svobodu, kostely i kláštery zdánlivě fungovaly.

Skutečnost, že všechno je přísně kontrolované, taktně zamlčeli. Proto si při zvolení sestry Elišky generální představenou nedovolili protestovat, dokonce když ministerstvo vnitra vyřizovalo povolení k vycestování, vyjádrilo obdiv, že občanka zemí socialistického tábora byla vyvolena k tak důležitému úkolu.

Co měla na starosti?

Hodně věcí, třeba propojení různých částí světa. Provincie v Chile, v USA, v Itálii, v Československu – a jednotlivé provincie kongregace se od sebe začaly svým způsobem života v odlišných podmínkách vzdalovat. Bylo úžasné, že se onoho „velkého“ světa nelekla a nepodlehla pocitu, že jim jako občanka z totalitní země nemá co nabídnout. Odbourávala všechny nároky na důstojnost úřadu generální představené. Přes nepochopení nebo nelibost některých sester pracovala na zahradě, v úklidu, odmítala zvláštní pocty, stýkala se s mnohými lidmi, přicházelo za ní mnoho návštěv.

Jak dlouho v cizině zůstala?

Do vypršení svého druhého funkčního období v roce 1983. Přestože ji mnozí přesvědčovali, ať se nevrací, nedala se zviklat a vrátila se do Československa. Po návratu žila na Hoješíně a ani tam se nezastavila. Překládala články z ciziny, distribuovala je kněžím, pořádala tajné formační schůzky. Byla plná naděje, setkat se s ní byl velký vnitřní zážitek, nikdy jsme neviděly, že by propadla skepsi či beznaději. Síly ji začaly opouštět až v letech svobody. Zemřela 4. května 1993.

Vybavíte si Vaše první setkání?

Na to nikdy nezapomenu, ale musím začít trochu zešíroka. Do řádu jsem vstoupila v roce 1971, kdy už opět platil zákaz přijímat nové členky, a proto nám sestrám po oblačce hrozilo, že se budeme muset vrátit domů. Naskytla se však šance, jak zůstat pospolu. V Dejvicích existoval domov důchodců, který naprosto zkolaboval, ale protože to byla prestižní instituce, velký domov pro 320 lidí, celou záležitost se zabýval Ústřední výbor strany a svěřil obnovení chodu domova jedné ženě, která byla samozřejmě komunistka, ale měla hluboce lidské cítění a velkou odpovědnost. Sama si vymohla příchod pěti sester, které si vzaly k ruce pomocné síly a mezi nimi jsem byla i já. Podmínkou byl život v civilu, hábity by byly hodně nápadné. Začala jsem tam působit jako sociální pracovnice. Vedoucí mi byla lidsky blízká, takže jsme se sprátelily, byla velmi dobrá na naše pacienty, učila mě sociální práci. Zakrátko se o domově mluvilo – mezi věřícími se vědělo, že tam působí řádové sestry, a tak nás navštěvovala spousta lidí. Pouštěly jsme si náboženské filmy, scházeli se u nás mladí, kterým se sestry věnovaly. Do téhle situace přijela Eliška na vizitaci. Všechny návštěvy se tehdy musely zapisovat do „domovní knihy“ a představit se vedoucím. Paní vedoucí mi řekla, abych jim uvařila kávu... když jsem s ní přišla, vedoucí mě oslovila jménem a poděkovala. V tom sestra Eliška vyskočila ze židle, zapomněla na opatrnost a objala

mě se slovy: „*Tak to jsi ty?*“ – znala jen naše jména, ale spolu jsme se ještě nesetkaly.

Jak jste se cítila?

Při obědě jsme se tomu hodně nasmály... Říkala: „*Tak jsem to celé zkazila!*“ Pak při vizitaci se mě zeptala: „*Jsi šťastná?*“ „*Ano, jsem, sestro Eliško.*“ A ona mi řekla: „*Když budeš věrná Bohu, budeš čím dál tím šťastnější. Buď tím, čím jsi... Buď hodně veselá a měj ráda lidi. Dovol jim, aby tě i oni měli rádi. Žij to, co jsi dostala jako dar, to je tvoje přirozenost. To je také tvůj dar pro naše společenství.*“ Chápete, ona mě jednou provždy zorientovala v životě a postavila mě na nohy... Mladý člověk se často děsí vnějších požadavků, neví přesně, jak se má chovat, co se po něm vlastně chce, byla jsem mladá a kladla jsem si otázku „*Jaká má být a jak se má chovat řádová sestra?*“ Dostala jsem odpověď a pokoj do srdce.

Co Vás přivedlo k práci na procesu Elišiny beatifikace?

Rozhodly tak moje sestry představené, abych se této služby ujala. Teď probíhá diecézní část procesu. Kromě shromáždění svědectví od těch, kdo ji znali, různých materiálů o jejím životě – o ní i od ní, je třeba všechno zpracovat administrativně a převést to do elektronické podoby. To je můj úkol. V červnu odjíždím do Itálie na speciální kurz, kde bych se měla naučit, co je třeba po formální a administrativní stránce splnit. Kvůli tomu jsem se začala učit italsky. S nadsázkou říkám, že na mě dohlíží sestra Eliška. Ona se také v 60 letech začala učit italsky a anglicky, aby se se sestrami mohla domluvit bez tlumočníka. A dokázala to! Samotnou práci bych měla začít po svém návratu a zatím netuším, kolik času mi zabere. Po skončení diecézního procesu se spis odevzdá do Říma a tam se o něj budou starat další odborníci.

V čem spatřujete význam svatých pro život křesťana?

Svatí jsou jedni z nás a vůbec nám nejsou vzdálení. Žijí uprostřed nás, jsou to lidé prostí, kteří rozhodně nemají nedostupné vlastnosti. Styk s nimi pozvedá, ale zároveň nás neodrazují. Mají rádi lidi, láska k Bohu se přece projevuje v přijetí druhých. Tam, kde žijí, jsou znamením pro svět. Je totiž jednoduché milovat černoušky v Africe, když sedím v Praze, ale mnohem náročnější může být chování a vztahy s těmi nejbližšími. A tam se především rodí světcí.

Setkáváme se tedy s nimi v běžném životě?

Jan Pavel II. blahořečil ohromné množství lidí, kteří nejsou celosvětově známými osobnostmi typu Matky Terezy, ale jsou znamením pro místní církve, odkud vyšli, pro ni jsou vzorem. Myslím si, že to souzní i s poselstvím současného papeže Františka. Církve by se měla přiblížit prostým lidem. V tomto ohledu byl v totalitě skrytý poklad, jehož potenciál jsme zatím plně nevytěžili. Jsem přesvědčena, že nám Bůh ten čas dal, abychom pochoptili, co po nás chce. Jak konkrétně žít s lidmi a uprostřed lidí svůj zasvěcený život.

Luděk Bárta

Konstituce o posvátné liturgii

Sacrosanctum Concilium

Druhý vatikánský koncil byl vůbec prvním všeobecným sněmem, který se v dějinách církve věnoval liturgii v její plné šíři. Konstituce o posvátné liturgii Sacrosanctum Concilium (SC) je rozdělena do sedmi kapitol, které postupně probírají následující okruhy: všeobecné zásady pro obnovu a rozvoj posvátné liturgie, tajemství eucharistie, ostatní svátosti a svátostiny, posvátné officium, liturgický rok, liturgickou hudbu a konečně sakrální a liturgické vybavení. K uspořádání celého dokumentu je dobré ještě poznamenat, že každá kapitola začíná odstavcem, který shrnuje nauku církve k danému tématu; ta se pak stává východiskem k praktickým krokům v jednotlivých záležitostech. Začátkem prosince uplyne padesát let ode dne, kdy tato konstituce byla vyhlášena. Při její četbě si můžeme všimnout pastoračního přístupu, který byl vlastní celému koncilu, nevyjímaje pojednání o liturgii. Protože v tomto příspěvku nelze obsáhnout celý dokument, podíváme se společně na začátek první kapitoly, kde koncilní otcové hovoří nejprve o povaze liturgie a potom o jejím významu v životě církve. V závěrečné části poukážu na několik praktických důsledků.

Povaha liturgie

První kapitola pojednává v pěti částech o všeobecných zásadách pro obnovu a rozvoj posvátné liturgie. První z nich věnuje pozornost povaze a účinnosti liturgie (SC 5–7), z které pak vyplývá její zásadní význam v životě církve (SC 8–13).

Povaze liturgie porozumíme jediné v souvislosti s dějinami spásy, tedy s dějinami člověka i lidstva, do kterých Bůh vstupuje jako ten, kdo zachraňuje. Biblické příběhy hlásají nezníčitelný Boží zájem o člověka, neboť plnosti života, ke které je člověk povolán, může dosáhnout jediné ve společenství s Bohem. Mohli bychom jmenovat celou řadu biblických postav a událostí, ze kterých je zřejmá Boží láska k člověku a jeho plán spásy. Bezpodmínečně ale musí zaznít jméno Ježíše Krista, který je naplněním celého Písma. Koncilový text krátce představuje Ježíšův život od vtělení do velikonočních událostí a připomíná, že „z boku Krista, zesnulého na kříži, vzešlo obdivuhodné tajemství celé církve“ (SC 5).

Mezi Kristem a církví je připomenuta řada podobností: jako On byl poslán Otcem a pomazán Duchem svatým k hlásání evangelia, posílá i Kristus své apoštoly naplněné tímž Duchem, aby hlásali, že „nás Boží syn svou smrtí a svým vzkříšením vysvobodil ze satanovy moci a od smrti a převedl do Otcova království“ (SC 6). „Ve svátostech, které jsou ohniskem všeho liturgického života“ (SC 6), získávají věřící účast na tomto velikonočním tajemství Kristovy smrti a vzkříšení. Přecházejí tak ze smrti do Božího života a získávají podíl na Kristově vítězství. Nejedná se o nic jiného než o osobní dějiny spásy každého člověka. Jestliže obmytí křestní vodou činí zásadní krok směrem k Božímu životu, další svátosti

nám pomáhají, aby se Boží život v nás mohl plně rozvíjet a přetvářet nás.

Čím je to, že liturgie církve má tak velkou moc? Důvodem je přítomnost Krista v církvi, „a to především v liturgických úkonech: v mešní oběti jak v osobě sloužícího kněze, neboť »tentýž nyní přináší oběť skrze službu kněží, který se tenkrát obětoval na kříži«, tak zejména pod eucharistickými způsoby. Je přítomen svou mocí ve svátostech, takže když někdo křtí, křtí sám Kristus. Je přítomen ve svém slově: to mluví on, když se v církvi předčítá Písmo svaté. I tehdy je přítomen, když se církev modlí a zpívá“ (SC 7).

Z toho tedy vyplývá, že „konání liturgie je dílem Krista kněze a jeho těla, církve. Z hlediska účinnosti se jí žádná jiná činnost nevyrovná“ (SC 7).

Křesťanskou liturgii charakterizuje dvojí rozměr, neboť její smysl spočívá jak v oslavě Boží, tak v posvěcení člověka. Potvrzením této skutečnosti z praxe je např. odpověď na výzvu kněze před modlitbou nad dary: „Ať ji přijme ke své slávě a k spáse světa“.

Význam liturgie v životě církve

Jestliže liturgie církve má tak velkou účinnost, bude mít v jejím životě důležitou roli. A skutečně. Ona je předchutí nebeské liturgie, připomínkou, že tímto světem pouze putuje do nebeského Jeruzaléma, výrazem touhy po společenství svatých, s nimiž zpíváme chvály Pánu, a konečně očekáváním spasitele Ježíše Krista, až se ukáže jako náš život (SC 8).

Odpověď na hlásání evangelia postojem víry a obrácení jsou v životě církve důležité, neboť vytvářejí předpoklady

pro slavení liturgie jak u těch, kdo se s Kristem teprve seznamují, tak u těch, kteří už z víry žijí. Život z víry nás také vede ke skutkům lásky (SC 9). Přestože liturgie není jedinou činností církve, zůstává vrcholem její činnosti a zdrojem její síly. Vždyť kam jinde přivést ty, kdo uvěří Kristovu evangeliu, než ke křestnímu prameni a stolu Páně? A kde jinde nás Bůh může více obdarovat, posvěcovat a přetvářet, než právě při liturgii? Toto mocné a zároveň jemné působení Boha má být čitelné ze svědectví našeho života, vždyť jsme Pánovými učedníky. Posvěcení člověka a oslava Boha je hlavní cíl činnosti církve (SC 10).

Tak jako chození do školy samo ještě vědomosti nepřinese, tak ani „chození do kostela“ nás nemusí proměňovat. Chceme-li zažít moc Kristovy lásky, s kterou jedná v liturgii, je potřeba uvést v soulad své smýšlení s ústním projevem, spolupracovat s Boží milostí a nepřijímat ji nadarmo, účastnit se slavení uvědoměle a aktivně (SC 11). Napomoci věřícím k takovéto účasti bylo hlavní starostí koncilních otců, neboť liturgie církve má být zdrojem, z kterého věřící čerpají skutečně křesťanského ducha (SC 14).

Několik praktických důsledků

V poslední části svého příspěvku bych rád poukázal na několik praktických důsledků, které z výše uvedeného vyplývají.

První věc, kterou můžeme z liturgie vyčíst, je smysl lidského života spočívající v Boží chvále a spáse člověka. Vždyť co jiného dělají andělé a svatí v nebi? To, že jsou v nebi, znamená, že dosáhli spásy a jedinou náplní jejich života je oslava Boží. Člověk, který chce vědomě žít svůj život k Boží slávě, si osvojuje postoj, který nebude muset nikdy měnit, a to ani na věčnosti.

Jako křesťané vyznáváme víru ve společenství svatých. Napadlo nás někdy, že se svým andělem strážným, s křestními a biřmovacími ochránci oslavujeme Boha a společně zpíváme např. chvalozpěv „Svatý, svatý, svatý Pán“? Mohli bychom ve svých úvahách pokročit ještě dále a do společenství těch, kdo oslavují Boha, zahrnout i naše drahé, kteří nás předešli na věčnost. Vždyť přece věříme v život věčný, modlíme se za jejich spásu a doufáme, že Boží chvála je to, co nás v Kristu spojuje.

Liturgie v podobě, v jaké ji konáme, je časově omezená a to nejen do chvíle další reformy, ale především příchodem Páně ve slávě. Slavit liturgii tedy znamená vyznávat, že čekáme na Pánův příchod, na což bychom někdy ve víru každodenních povinností mohli zapomenout. Naším vzorem a cílem je účast na liturgii v nebeském Jeruzalémě.

Slavení liturgie nás vychovává k vděčnosti. Výčet jednotlivých položek díky se v průběhu života zajisté mění v závislosti na konkrétní situaci, ale přesto je několik skutečností, za které je potřeba děkovat neustále jako je dar života, milost víry, společenství církve prožívané v rámci farnosti a diecéze. Vždyť např. bez nedělních bohoslužeb by našemu životu z víry mnoho chybělo.

Vděčnost je vysoce ceněna nejen lidmi, ale i Bohem. Podstatnou částí mše svaté je eucharistická modlitba, kterou kněz pronáší nad dary chleba a vína položenými na oltář. Název této modlitby pochází z řečtiny a znamená právě díkyvdání. Vždyť přece Ježíš při poslední večeři vzdával Bohu díky. My ho v tom následujeme, a proto kněz vyzývá věřící: „Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci“ a jako odpověď slyší: „Je to důstojné a spravedlivé“. Eucharistická modlitba pak často pokračuje slovy, která nejen potvrzují odpověď lidu, ale ještě ji rozvádějí: „Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, abychom Ti vždycky a všude vzdávali díky...“. Předmětem díkyvdání je to, co Bůh pro člověka vykonal a stále koná. Kéž bychom měli srdce vnímavé, kéž bychom ho měli stále u Pána, abychom viděli, jak je přítomen v našem životě a v našem světě.

Z toho, co dosud bylo řečeno, vyplývá, že liturgie nepočítá s diváky. Každý věřící je pozván, aby se účastnil jejího slavení, ať už jde o společné aklamace, odpovědi, zpěv žalmů či písní, anebo o postoje a gesta či chvíle ticha. Aktivní účast s sebou ale přináší ještě něco dalšího: je potřeba být vnímavý ke způsobům Kristovy přítomnosti, jak o nich konstituce hovoří. Prakticky to pak např. znamená, abychom za postavou a hlasem jáhna či kněze hlásajícího evangelium dokázali očima víry vidět samotného Krista.

Závěr

V současné době máme ke slavení svátostí nově vydané liturgické knihy, které jsou důležitou etapou liturgické obnovy. Jenomže vydat knihu je jednodušší než změnit způsob smýšlení. Jestliže příprava na vydání nové knihy si žádá několik let intenzivní práce řady odborníků, změna přístupu v chápání samotné liturgie se počítá spíše na generace. Moc bych si přál, aby těchto několik řádků pomohlo k prožívání liturgie jako školy křesťanského života.

P. Jan Šlégr



Po studiu na KTF UK v Praze ukončil Jan Šlégr doktorské studium na Papežském liturgickém institutu v Římě. V současné době působí jako farní vikář u katedrály Svatého Ducha a spirituál na Církevní základní škole Jana Pavla II. v Hradci Králové.



● Kalich a paténa z Goudron, 6. století (wikipedia.de)

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Kalich

Mít hlad a žízeň překvapivě pomáhá člověku aspoň trochu odkrýt smysl lidské existence před Bohem, byť samotné hladovění je zlo. Nic z toho totiž, co pomáhá nasytit lidský hlad a uhasit žízeň, a není tak samozřejmé, jak by se mohlo zdát. Přirozená touha člověka uchovat si vlastní život dává při nedostatku základních jistot pocítit křehkost lidského bytí a naprostou závislost na přírodě, potažmo na jejím Tvůrci. Bohoslužba jako osobitý druh komunikace mezi člověkem a Bohem proto nemusí používat nic záhadného, ale pouze to, co pomáhá udržet člověka při životě, tedy pokrm a nápoj, které se teprve v nových liturgických souvislostech stávají znamením závislosti na Bohu, ale na druhé straně i zcela konkrétním projevem jeho požehnání a péče o stvoření.

Odkaz Poslední večeře

Víno patří společně s olejem a pšenicí k základním jistotám božího zaslíbení ve Svaté zemi (Dt 8,8), díky tomu mají i své nezastupitelné místo v bohoslužbě starých Izraelitů. Oběť vína je součástí bohoslužebného řádu ve starém svatostánku v Silo (1 Sam 1,24) ještě před postavením jeruzalémského Chrámu. V biblické mluvě

znamená víno přátelství i čistou milostnou lásku. „*Jaký je život, když schází víno? Bylo stvořeno lidem pro radost*“ podotýká starozákonní Sirach (31,27). Pro proroky je hojnost vína znamením požehnání Hospodinovým věrným (např. Jer 31,12, Iz 25,6 aj.). Modlitba nad poháry naplněnými vínem byla nedílnou součástí slavnostní večeře, při které byl požíván beránek na hořkých bylinách společně s nekvašenými chleby na památku slavné Boží záchranu židovského národa z egyptského područí a přechodu Rudým mořem (Ex 12–14). Tento rituál přirozeně zopakoval se svými učedníky i sám Ježíš, když přišel oslavit svátky Paschy do Jeruzaléma. Staletému obřadu však dal nový obsah. V jeho rukou se chléb a víno stávají něčím větším, než jen bratrskou sváteční večeří. Když vzal do rukou chléb, řekl: „*Toto je mé tělo, které se za vás vydává*“, nová slova směřoval i ke kalichu naplněnému vínem „*Vezměte a rozděľte mezi sebou... tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá, kdykoliv ho budete pít, činite to na mou památku*“ (srov. Lk 22,17–22). Tak se stal kalich naplněný vínem znamením nové smlouvy, která nahrazuje všechny staré obětní řády. Ježíš přeci, když dříve hovořil o sobě, přirovnal se k novému vínu, které trhá staré měchy (Mk 2,22).

Umění ve službě náboženství

Apoštolové splnili Pánův příkaz: scházeli se k modlitbě nad chlebem a vínem a Ježíše po zmrtvýchvstání poznali právě podle těchto rituálních gest. Jak vypadal kalich používaný při slavení eucharistie u apoštolů a prvních křesťanů, nevíme. Můžeme ale právem předpokládat, že použili ten nejlepší z těch, které měli k dispozici. Podobné to totiž bylo i se šaty, o kterých víme, že měli být sváteční, zkrátka čistě bílé jako šaty andělů, kteří oznámili učedníkům, že Kristův hrob je prázdný. Mohl být keramický, skleněný či kovový, ale je zřejmé, že po prvním liturgickém použití už nesloužil ničemu jinému. Poté, co bylo křesťanství zrovnoprávněno s ostatními náboženstvími uznávanými Římskou říší (313), otevřely se dveře i umění a s ním spojené nádheře a důrazu na materiál a jeho zpracování. Přestože se v podstatě bohoslužebné předměty z této doby nedochovaly, je nepochybné že nezaostávaly za krásou prvních bazilik budovaných římskou šlechtou a císařskou rodinou vyzdobených mozaikami a sochařskými detaily. První křesťané se snažili krásu eucharistické oběti vyjádřit tím nejcenějším a nejkrásnějším, co měli. Bohoslužba má být přeci krásná, vždyť umělci a řemeslníci jí dávají do služeb své dovednosti a dary, které obdrželi od Boha ke službě celému společenství. To učinil už dříve např. židovský král Šalamoun, který vešel do povědomí nejenom jako moudrý, ale i jako bohatý vládce. Proslavil se především budováním Chrámu v Jeruzalémě, který se měl stát privilegovaným místem modlitby, ale také důstojným stánkem pro uložení Archy smlouvy. Povolal umělce a řemeslníky z různých oborů, aby nevzácnějšími materiály ozdobili toto duchovní srdce národa. Dal tím příklad i všem ostatním, kteří chtějí uctít Boha, aby činili totéž. Nic z toho sice nevystihuje v plnosti kým Bůh je, může ale člověku odkázanému na smyslové vnímání prostřednictvím krásy pomoci pochopit alespoň něco z božích tajemství. Konec konců, zde „je někdo víc, než Šalamoun“ (Lk 11,31).

Kalich v průběhu času

Kalichů z prvních staletí křesťanské éry se nezachovalo mnoho. Jedním z nejstarších je zřejmě zlatý kalich a paténa z francouzského městečka Gourdon (kraj Saône-et-Loire) z konce 6. století nebo překrásný kalich bavorského vévody Tassila z kláštera v Kremsmünsteru z roku 769 (pro zajímavost: vejde se do něho 1,75 l vína). Středověkých kalichů je zachováno podstatně více, nejčastěji jsou stříbrné a silně zlacené s překrásnou uměleckou výzdobou z drahých kamenů nebo se scénami z Kristova života. Jde o projevy uměleckého nadání a zručnosti řemeslníků z mnoha oborů.

Podobu kalicha ovlivnil na další staletí sv. Karel Boromejský, který v roce 1577 vydal soubor předpisů *Instructionum fabricae* vzešlých ze závěrů diecézních synod ve své milánské arcidiecézi. Zde jsou podrobné předpisy o podobě a vybavení ideálního kostela podle závěrů Tridentského sněmu. Podle nich je kalich nejdůležitějším bohoslužebným předmětem celého kostela a jako takovému mu musí být

věnována zcela mimořádná péče, jak v materiálu, tak i v kvalitě uměleckého provedení. Podle starší tradice má být vše, co přijde do bezprostředního kontaktu s konsekrovanými způsoby (s Tělem a Krví) ze zlata – tzv. vasa sacra, které, alespoň z toho, co má člověk k dispozici, odpovídá nejlépe svou ušlechtilostí a chemickou netečností jejich božské vznešenosti. Použitím vzácného kovu se člověk alespoň nedokonale snažil uctít velikost daru svátosti eucharistie; koneckonců zlato ve všech kulturách bez rozdílu je atributem neproměnného božství a královského majestátu.

Jen málokterý kostel má kalich z ryzího zlata, ale k dobrým církevním tradicím po staletí patřilo, aby alespoň vnitřní strana kalichové číše byla pozlacená, vše ostatní mohlo být ze stříbra nebo jiných kovů. Důležitá byla především stabilita kalicha, aby nedošlo k jeho převrácení, ale i nerozbitnost a v neposlední řadě, aby umožňoval praktickou manipulaci (proto měl mít kalich uprostřed tzv. ořech – nodus, k pevnému uchopení) a snadné čištění. Každý kněz měl dbát, aby byl kalich uložen v pevném pouzdru na důstojném a bezpečném místě a byl uchováván v dobrém a čistém stavu (používaný kalich se měl například každé tři týdny důkladně omýt v mýdlové vodě). Podle tridentských zásad se kalicha i jiných posvátných nádob směly dotýkat pouze posvěcené ruce kněze nebo řádně ustanoveného kostelníka, aby nedošlo k jeho znesvěcení, protože pokud k němu došlo, bylo to považováno i za útok na společenský řád a podléhalo světským trestům.

Současná doba si s podobou kalicha bohužel neví rady. Nepříliš zdravé vymezení se vůči tradici minulých staletí sice na jedné straně odmítlo přehnanou zdobnost, ale pod rouškou zdánlivé prostoty degradovalo mešní kalich na kus pouhého kuchyňského nádobí, mnohdy dokonce z nepraktických, nekvalitních materiálů (keramika, sklo, měkké kovy) a bez ambicí být uměleckým dílem. Ztratil tím nejen kalich, ale i celá bohoslužba.

P. Radek Martinek



● Barokní kalich

Mladí z celé diecéze se setkali se svým biskupem

Přes osm set mladých lidí přijelo v sobotu 23. března na Diecézní setkání mládeže, které se uskutečnilo jako každý rok v Hradci Králové. Jeho tématem byl citát z Matoušova evangelia „*Jděte, získejte za učedníky všechny národy*“ (srov. Mt 28, 19).

Program začal v budově Filharmonie, kde mladí nejprve vyslechli slovo na den a následně je uvítal biskup Jan Vokál. Poté následovala katecheze, kterou si připravil P. Jan Uhlíř. Mluvil hlavně o svých zkušenostech a zážitcích ze života z víry. O katechezi si mohli mladí ještě povídat mezi sebou v následné reflexi. Odpoledne byl hlavním programem muzikál Tarsan, který znázorňoval život sv. Pavla z Tarsu. Dalšími variantami byly např. dvě hry po městě, deskové hry, sporty nebo různé modlitby.

„Letošní diecézko se pro mě neslo ve znamení služby, přijetí a setkání. V přípravném týmu recepce jsem se snažila spolu s ostatními sloužit účastníkům setkání a s kolegyní Lídou jsme přijaly službu vikariátních zástupců za mládež. Každoročně mám velkou radost, když se mohu setkat s přáteli z celé diecéze a prožít s nimi krásné chvíle,“ shrnula svoje dojmy jedna z účastnic Alžběta Boháčová.

Vrcholnou částí setkání byla mše svatá, kterou v katedrále Svatého Ducha sloužil biskup Jan Vokál. Na mladé čekalo malé překvapení, kdy při obětním průvodu každý z nich obdržel kovový křížek, který je imitací šperku z doby Velkomoravské říše. Má jim připomenout úsilí sv. Cyrila a Metoděje při zvěstování Božího slova.



● Rozdávání velkomoravských křížků, foto: Jiří Fikar

P. Josef Toufar má v Ledči park. Na Boží hod velikonoční byl slavnostně pozhénán

(ps) – Park P. Josefa Toufara vznikl ve městě, jehož představitelé proti faráři před šedesáti lety tvrdě vystoupili. „*Veřejnost si nepřeje, aby P. Toufar zůstal v Zahrádce,*“ lhal v roce 1948 okresní výbor Národní fronty v Ledči nad Sázavou a tlačil tak na přeložení Josefa Toufara z jeho prvního působiště na Ledečsku. Farář, který byl tehdy skutečně přeložen do Číhoště a později brutálně umučen komunistickými vyšetřovateli, má nyní v Ledči nad Sázavou svůj park.

Jméno P. Josefa Toufara dostal park před kostelem sv. Petra a Pavla. Na Zelený čtvrtek tam byla instalována pamětní deska s Toufarovým životopisem v češtině a angličtině. Na Boží hod velikonoční, v neděli 31. března, park a desku pozhénil ledečský děkan P. Jan Bárta.

P. Josefa Toufara v únoru 1950 brutálně utýrali komunističtí vyšetřovatelé, když potřebovali získat důkaz pro začátek politických procesů s duchovními. Jako záminku si vybrali dodnes nevysvětlitelný pohyb oltářního kříže v číhoštském kostele. Případ P. Tofara v poslední době ožil i díky biografické knize Jako bychom dnes zemřít měli, kterou o „mučedníku z Vysočiny“ napsal novinář Miloš Doležal.

Mikuláš, Václav, Ludmila. Biskup Jan Vokál pozhénil nové humpolecké zvony

Královéhradecký biskup Jan Vokál navštívil v sobotu 6. dubna Humpolec. V městečku na jihu diecéze sloužil Mši svatou, při níž pozhénil tři nové zvony, které se poprvé rozezněly společně. Původní humpolecké zvony, které dohromady vydávaly harmonickou melodii, byly za druhé světové války odvezeny do Německa a roztaveny. Jako jejich částečnou náhradu odlila po válce v roce 1947 První zvonařská dílna v Brně zvon Panna Maria. Bohužel tento zvon neladil se starobyklým zvonem Jiřím z roku 1691, který jako jediný na věži kostela válku přečkal. Proto se farníci nedávno rozhodli zvon Panna Maria sundat a zakoupit tři nové zvony, aby zachovali původní zvonový akord. Na zvon sv. Mikuláš začali sbírat peníze už na začátku roku 2005. Váží osm a půl metráku a ladí v tónu ges 1. Na podzim roku 2006 se ho farníkům podařilo zakoupit a od té doby čekal v kostele svatého Mikuláše na dva další.

Zvon sv. Václav farnost koupila předloni. Váží skoro tři metráky a jeho ladění je des 2. Na jeho pořízení stačily peníze, které darovali farníci. Prostředky na zakoupení třetího zvonu, sv. Ludmila, věnovalo město Humpolec. Ludmila váží 278 kilogramů a ladí v tónu es 2. Město také zaplatilo zavěšení a elektrifikaci zvonů. Všechny odlila firma Perner z Pasova.

Marie Vrzáková



● Žehnání zvonu v Humpolci, foto: Jana Dománková

V Jeníkově se uskutečnilo setkání pro muže na téma Tradice a kořeny lidských tužeb

Přinášíme zamyšlení jednoho z účastníků Víkendu pro chlapy, které každoročně na jaře i na podzim pořádá Centrum pro rodinu při Biskupství královéhradeckém.

Cesta

Jak vlastně začala má cesta na toto setkání? Bylo to před dvěma lety, kdy mi můj kamarád z Moravy vyprávěl, co mu přinesl tématický víkend pro muže a jak ho „nakopl“ ke změně života. Letos v lednu se mi dostala do ruky kniha Richarda Rohra a Josepha Martose – Stát se moudrým mužem (Úvahy o mužské spiritualitě).

Jak, kdy a kde?

Hledání vhodné příležitosti nejdříve probíhalo po kostelních nástěnkách. Bohužel bez valného úspěchu, až do doby, když jsem navštívil internetové stránky královéhradeckého biskupství. Nabízený termín setkání pro muže mi vyhovoval a tak bylo rozhodnuto. Dvanáct let jsem nebyl na víkendové akci obdobného ražení a už vůbec ne jen pro „pánskou společnost“. Po příjezdu následoval ŠOK! Poměrně uzavřeného sedmatřicetiletého člověka zaskočila otevřenost spontánnost starých kozáků, kteří hořeli nadšením a postupně do něj vtáhli všechny zúčastněné. „*Tenhle vypadá jak mrož, tenhle moc mluví, tenhle se zas chlubí, onen je jak moudrá kniha...*“, muž má tendenci (alespoň v mém případě) hned po příjezdu hodnotit, spekulovat a soudit. Byl to pro mě zpočátku hodně velký vnitřní boj si skutečně uvědomit, proč tady vlastně jsem.

Přijetí

Jak na chlapy? To je asi otázka, kterou si pokládá většina žen. Musím se přiznat, že lektorům a všem organizátorům se to opravdu povedlo. Po oba večery byl k dispozici čepovaný „tekutý chléb“ a to v nealkoholické variantě. Z jídel domácí guláš, sekaná a vynikající opékané sele na rožni. Zkrátka po naplnění základních potřeb je mnohem jednodušší začít s něčím vznešenějším. Přednášky

se zabývaly tématem lidských tužeb od Platónova Androgyna (dokonalé bytosti, kterou Zeus rozpůlil a vytvořil tak muže a ženu, kteří se hledají), Adama a Evu v ráji, přes židovství a islám k pohledům jiných náboženství. Společně jsme se také zamysleli nad samotou, sobectvím, sklony k odsuzování druhých lidí, významem rituálů v běžném životě nebo rozdílností muže a ženy. Po každém bloku následovaly chvíle ztišení určené k přemítání o slyšeném a diskuze ve skupinkách. Volný program se dal trávit libovolně, velkou oblibu si získala hra na kytaru či bubnování.

Pokora

Přínos setkání vidím především v prožitku společné cesty, kterou před dvěma tisíci lety prošlapal Ježíš Kristus, a po které se s podporou chlapů, kteří klopýtají stejně jako já, ale dokáží se navzájem povzbudit, snažíme kráčet. Víkend bych doporučil každému muži, který chce dozrát, který chce mít hodnotu před Bohem, nehodlá víru pověsit na hřebík a má odvahu přes všechny životní nesnáze následovat příkladu Ježíše – bratra a učitele. Nevěděl jsem, co mě čeká, přesto jsem prožil víkend, na který ještě dlouho nezapomenu.

Michal Cvrček

Farnosti Nový Hrádek slavila významné výročí svého vzniku

Celý loňský rok prožila římskokatolická farnost Nový Hrádek oslavami významného jubilea. Uplynulo totiž 650 let od první písemné zmínky o této podorlické obci. Písemností, v níž se zmínka nachází a která se dochovala až do dnešních dnů, bylo ustanovení faráře ke zdejšímu kostelu dne 18. července 1362.

Jubilejní rok byl zahájen o adventní neděli 27. listopadu, kdy byla na vnější zeď kostela osazena deska na památku zemřelých kněží a uvnitř kostela pamětní deska kněžím, kteří ve farnosti působili.

V prosinci byla ve školní budově uspořádána velmi zdařilá výstava betlémů vytvořených především místními řezbáři, a to jak z dob dávno minulých, tak i ze současnosti. Součástí oslav byl také vánoční koncert chrámového sboru, který provedl Českou vánoční mši Jakuba Jana Ryby. Na slova této mše předvedly děti farnosti působivé komponované pásmo.

Hlavní část oslav proběhla 19. května za účasti biskupa Josefa Kajneka a dalších významných hostů v čele s královéhradeckým hejtmánem Lubomírem Francem. Po slavnostní mši svaté vyšel průvod na náměstí, kde biskup Kajnek posvětil zrestaurované památky – mariánský sloup a pomník padlým obou světových válek. Slavnostní program pak pokračoval odpoledne průvodem v dobových kostýmech z hradu Frymburku na náměstí a zde byl znovu, po vzoru zachované historické



● Sázení pamětní lípy, foto: archiv farnosti Nový Hrádek

listiny, slavnostně „ustanoven“ současný farář – Jan Józef Czarny. Jak se ukázalo, ne na dlouho, protože už 2. září nastal den loučení otce Czarneho s farností, neboť se po více než 17 letech usilovné práce na zdejší vinici Páně vrátil do svého rodného Polska. S loučením proběhlo zároveň přivítání nového duchovního správce Františka Hofmana. Součástí oslav byla i vizitace biskupa Jana Vokála ve farnosti v den svátku Těla a krve Páně s večerní mší svatou.

Rok oslav 650. výročí od první písemné zmínky o Novém Hrádku byl zakončen 28. září, kdy se v kostele svatých Petra a Pavla uskutečnila slavnostní mše svatá za účasti odcházejícího a nového kněze, představitelů městyse, hasičů, sokolů a dalších občanů z Nového Hrádku i z širokého okolí. U kostela byla při té příležitosti vysazena pamětní lípa.

Korunou jubilejního roku 2012 se stal 18. listopad, kdy při slavnostní mši svaté byly v kostele uloženy ostatky blahoslaveného papeže Jana Pavla II, které přivezl P. František Hofman se skupinou věřících z polského Krakova jako dar kardinála Stanislava Dziwisze farnosti Nový Hrádek.

Jiří Hlaváček st., Pavel Sobotka

Noc kostelů se blíží



Myšlenka otevřít kostely v noci vznikla před osmi lety ve Vídni, kde také v roce 2005 proběhla první Noc kostelů – „Lange Nacht der Kirchen“. Od té doby se Noc kostelů rozšířila do dalších evropských zemí. Letos se uskuteční ve všech zúčastněných zemích v pátek 24. května 2013. Jako motto letošního ročníku byl vybrán verš ze starozákonní knihy proroka Zachariáše: „Potom už nebude den ani noc, ale v čase večera bude světlo.“

Královéhradecká diecéze se připojuje k této celorepublikové akci již od roku 2010. Začínala s 15 otevřenými kostely, letos je přihlášeno již více než 160 kostelů a modliteben také dalších křesťanských církví. Předpokládáme, že počet otevřených kostelů v naší diecézi se stejně jako vloni vyšplhá až na 200. Velkou radost máme také z toho, že Noc kostelů je v řadě měst a obcí příležitostí ke spolupráci různých církví, které na tento večer a noc hledají společné cesty, jak předat návštěvníkům svědectví o naší víře, a připravují společný program. Letos bude program v mnoha farnostech obohacen o téma sv. Cyrila a Metoděje, jejichž výročí budeme slavit v červenci. Příkladem může být farnost Vysoké Mýto, která u příležitosti 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu a 400. výročí Kralické Bible propojí kostely a modlitebny všech křesťanských církví ve Vysokém Mýtě a Knířově společnou hrou.

Na řadě jiných míst se návštěvníci kostelů mohou zaplouchat do tónů hudby. V Lovčicích na Chlumecku bude v místním kostele sv. Bartoloměje mezi 19. – 21. hodinou koncertovat folková skupina Kantoři s výběrem středověkých, lidových a folkových písní různých národů. V Týništi nad Orlicí vystoupí od 19 hodin žáci Základní umělecké školy s pásmem skladeb klasické hudby a z oblasti jazzu a swingu. Od 23 hodin zahraje skupina Michael v zastoupení svého frontmana Michaela Holase vlastní tvorbu křesťanského rocku v akustické verzi. Příznivci klasické hudby mohou vyrazit do Žirče do kostela sv. Anny, kde v 18 hodin vystoupí barokní soubor La Bilancetta. V pozdějších hodinách zahraje na zdejší unikátní zvonkohru Jana Havlíčková. Verše Otokara Březiny, Vladimíra Holana, Bohuslava Reynka či Vladimíra Vokolka doplněné hudebními vstupy zazní v bloku nazvaném Očekávání jitra ve stínu dní ve 20 hodin v kostele sv. Michaela v Chrudimi.

Více informací najdete na www.nockostelu.cz, kde jsou postupně doplňovány další kostely a programy.

Stanislava Kučerová



● Prohlídka varhan v kostele sv. Bartoloměje v Pardubicích, foto: Luděk Bárta



● Křížová cesta po Fort Portal, foto: Jiří Šlégr

Velikonoce v Ugandě

P. Jiří Šlégr, národní ředitel Papežských misijních děl v České republice, Luboš Fronk, diecézní ředitel Papežských misijních děl litoměřické diecéze a kameraman Jan Štindl pobývali od 23. března do 2. dubna v Ugandě, kde na misijní cestě prožívali společně s africkými křesťany Svatý týden. Také navštívili školy, na které PMD finančně přispěla a další místa, kam pomoc Papežských misijních děl z České republiky směřuje. Přinášíme úryvky z deníku P. Jiřího Šlégra.

„Úžasným zážitkem je prožít Květnou neděli v Ugandě, zvláště na místě, kam každého 3. června přichází někdy až tři miliony poutníků z celého světa. Je jím Namugongo, jenž je spojené s ugandskými prvomučedníky. Lidé si během Květné neděle berou opravdové palmové ratolesti a s radostí přijímají žehnání. Samozřejmostí je všude přítomná radost, mávání palmovými větvíčkami, africké výskány i soustředěná modlitba...

(...)

Hlavní část dopoledního programu na Zelený čtvrtek věnujeme nahrávání písní místní bohoslovecké scholy. Je to i z toho důvodu, abychom po návratu mohli připravit CD s jejich skladbami. Byl jsem překvapen, že hrají též na kytary. Kněz, který má sbor na starosti, celé vystoupení uvedl: „Když někdo neví, kam jde, měl by alespoň znát, odkud přichází.“ Proto zpívají též latinské zpěvy a gregoriánský chorál. Brzy se s námi naučili i českou píseň!

(...)

Kdo by chtěl prožít Velký pátek v Ugandě, může se například zúčastnit ekumenické křížové cesty, kterou jsme prožili spolu asi s pěti nebo i více tisíci lidmi. Křížovou cestu zahájil místní biskup diecéze Fort Portal, kromě katolíků se jí účastnili i anglikáni a protestanté z Church of Uganda. Trasa měřila 5 km a vedla ulicemi Fort Portal. Zvuk zprostředkovával nákladák plný reproduktorů, u mikrofonu se

střídali a jednotlivá zastavení vedli právě zástupci různých církví. Každý z účastníků si přinesl z domu menší či větší křížek, mnoho lidí šlo bez obuvi, po cestě se zpívalo a nikdo nikam nespěchal. Na poslední zastavení jsme skoro po čtyřech a půl hodinách došli do katolické katedrály. Právě zde se všichni shromáždili, aby na závěr uctili kříž. Naše výprava však musela prostory katedrály opustit dřív, aby stihla velkopáteční obřady v semináři.

(...)

Liturgii Velkého pátku zahájil otec spirituál prostrací před obětním stolem. Překvapilo mě, že když začalo čtení pašíjí, postupně do presbytáře nastupovalo ještě dalších sedm do kostýmů obléknutých seminaristů, kteří řadu míst biblického textu doprovázeli divadelním vystoupením. Mohli jsme vidět např. Marii, Jana, Piláta, Petra, Malchuse apod. Bohoslovci mají dnes celý den rekolekci, v semináři je silentium, všude vládne atmosféra modlitby. Jen mimochodem jsme si všimli, že není vůbec samozřejmostí, aby stále tekla voda z kohoutku a šel elektrický proud. Místní lidé jsou k nám pohostinní a radostní. Ani byste nepoznali, že zde profesori v semináři vlastně nemají plat, mnoho bohoslovců pochází z velmi chudých rodin, nemají ani na pořádné oblečení apod. Znovu se nám potvrzuje, jak je potřeba právě toto místo podpořit.

(...)

Na Bílou sobotu ráno jsme se rozloučili v Národním semináři sv. Pavla, protože nás čekal dvoudenní výjezd do sousedící diecéze Kasese. Právě biskupství v Kasese navštívil bl. Jan Pavel II., viděli jsme místo, kde sloužil mši svatou, a měli možnost hovořit se dvěma mladými lidmi, kteří před devíti lety navštívili ČR. Tehdy jim bylo kolem deseti let a přijeli k nám v rámci oslav Misijního díla dětí. Všechny vás pozdravují a vzpomínají na nás s láskou. S pozhledáním od otce biskupa se vydáváme do těžko přístupných hor, abychom se dostali do základní školy Kisamba, kam plánujeme letos poslat finanční prostředky. Už nás ani nepřekvapuje, že nikde nejsou dopravní značky, jedeme divokou přírodou, kde překonáváme velké převýšení, potoky, šutry a obrovské díry. Škola by se dala spíše popsat jako z cihel postavené stavení se zamřížovanými dírami ve zdi. Nikde nenajdete elektriku, tekoucí vodu (natož teplou!). Děti chodí na vyučování hladové. Protože ani škola jim nemůže nabídnout jídlo, učitelé vyzývají rodiče žáků, aby dali svým dětem svačiny. To si však může dovolit jen nízký počet rodin. Většina dětí tak jí až po návratu ze školy, kdy už pomalu slunce zapadá. Jsem rád, že právě sem naši pomoc směřujeme. Chceme např. pořídit lavice, aby děti nemusely při vyučování sedět na holé a zaprášené zemi. Běžně jich je ve třídě na 80, ale lavic najdete jen 20. Místní farář nám ukázal i učební pomůcky dětí: místo tašky stačí igelitový pytlík, do kterého se vejde na půl uříznutý sešit a kousek tužky. Více si tyto děti nemohou dovolit. Studuje jich tu víc než osm set...

P. Jiří Šlégr

„Neboj se, jen věř“, slyšeli ministranti na svém setkání

Přibyslav hostila Diecézní setkání ministrantů, na které dorazily téměř tři stovky chlapců a děvčat z pětačtyřiceti farností ze všech vikariátů. Péči o to, aby jim nic nechybělo, převzalo padesát dobrovolníků z řad místních farníků.

Ministranty, kteří se hned po příjezdu ubytovali v místní základní škole, čekal nabitý program. V pátek setkání zahájilo komponované představení ve farní stodole. Ministranti tak měli možnost, díky několika hraným scénkám, se seznámit s hlavním mottem setkání „Neboj se, jen věř“, které odkazovalo ke dvěma klíčovým událostem, jež si tento rok připomínáme. První je Rok víry vyhlášený emeritním papežem Benediktem XVI. a druhou je 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje.

„Cílem akce je umožnit dětem sejit se jako křesťané, uvědomit si výjimečnost služby u oltáře a společně prožít i krásnou liturgii. Za ta léta pořádání ministrantských setkání jsem poznal celou řadu úžasných lidí z mnoha farností, kteří se pro věc dokáží nadchnout a dát jí vše,“ svěřil se P. Jan Uhlíř, který má pastorační ministrantů v královéhradecké diecézi na starosti. V podobném duchu hovořil hlavní organizátor setkání, Petr Málek: *„Díky setkání jsme se jako farníci dokázali semknout – najednou máme na sebe všichni kontakty, odvážíme se oslovit dosud polononymního souseda z kostelní lavice a můžeme se v řadě věcí podpořit.“*

V sobotu dopoledne absolvovali ministranti katechezi o kříži, na jejímž závěru dostal každý kopii velkomoravského křížku jako připomínku působení slovanských misionářů a znamení své víry. Poté vyrazili na trasu kolem Přibyslavi. Na pěti stanovištích plnili různé úkoly, které odkazovaly na působení Cyrila a Metoděje. Společná mše s biskupem Janem Vokálem začínala ve 14 hodin. Průvod ministrantů zaplnil celé náměstí a prošel od školy až ke kostelu. Otec biskup ve svém kázání vyzdvihl význam



● Liturgický průvod zabral celé přibyslavské náměstí, foto: Luděk Bárta

ministrantské služby jako klíčového předpokladu pro budoucí povolání ke kněžství.

Odpoledne si účastníci si mohli vybrat z několika variant volitelného programu. Čekala na ně návštěva hasičského muzea a kostelní věže, letiště s meteorologickou stanicí, výtvarné dílny, sportovní aktivity, nebo blok skautských dovedností. Po večeri následovala večerní vigilie, při které biskup Jan na farní zahradě požehnal oheň, od kterého byl zapálen paškál a posléze i svíčky v rukách jednotlivých účastníků. Ministranti pak vykročili průvodem z fary do ztemnělého kostela, kde každý položil svojí hořící svíčku před oltář a poté setrval v tiché adoraci. V neděli ministranti opět prošli náměstím, aby zakončili setkání mší svatou s otcem biskupem Josefem Kajnekem. *„Setkání bylo příležitostí udělat něco pro ministranty, jejichž služby si velmi vážíme. Když vidím tu dětskou radost, ani v nejmenším nelituji určité námahy, kterou jsme do přípravy vložili,“* řekl místní duchovní správce P. Zdeněk Kubeš.

Jan Málek, Luděk Bárta

Na královéhradeckém festivalu SheepFest zazní kvalitní hudba a přednášející budou bourat předsudky



Studenti vysokých škol v Hradci Králové připravují třetí ročník hudebního festivalu SheepFest. Festival nabízí kromě hudby vzdělávací a zábavný doprovodný program. Díky spojení s tradičním sportovním turnajem Salaš Cup přijde na řadu i sport. Obě akce se uskuteční 11. května ve sportovní hale TJ Slavia.

Na festivalu vystoupí šest hudebních těles z řad profesionálů i amatérů. Diváci se mohou těšit na rockové kapely Michael a Medvěd 009, dále na energicky nabitě ska od skupiny Žádnéj stres. Vždy unikátní je vystoupení brněnské party Poletíme?, která doslova srší veselými rytmy. V neposlední řadě festival poctí návštěvou velmi známá hudební skupina Traband. A na závěr se návštěvníci mohou těšit na punkrock od populárních Jaksi Taksi.

V rámci doprovodného programu organizátoři připravují výstavy studentů. Ve vyhrazené místnosti bude tzv. „Demolition Stage aneb bouráme předsudky“, kde proběhnou workshopy a besedy, které mají rozvíjet téma festivalu. Sportovní turnaj bude probíhat od rána do odpoledních hodin. Kromě tradičního volejbalu a florbalu přibude letos ping-pong a běh. Cena vstupného za hudební festival je 150 Kč v předprodeji a 190 Kč na místě.

Základní informace naleznete na webu festivalu: www.sheepfest.cz. Novinky na facebooku: www.facebook.com/SheepFest. Pro více informací kontaktujte pořadatele: Jiří Jína, tel.: 732 640 224, info@sheepfest.cz.

Přihlaste se na Národní pouť do Svaté země

Národní pouť do Svaté Země Vás přivede na místa narození, veřejného působení, smrti a zmrtvýchvstání Božího Syna a syna Panny Marie, Ježíše Krista. Národní pouť se uskuteční na závěr Roku víry v listopadu 2013.

Účast na této Národní pouti může být opravdovým „snem“ každého katolického křesťana a to nejen tím, že bude moci putovat ve šlépějích Ježíšových a Panny Marie tak, jak již mnohým našim věřícím a občanům bylo dopřáno v tomto období svobody, ale při Národní pouti toto prožít ve společenství své diecéze a současně nás všech z České republiky, naší vlasti.

Hlavní společné bohoslužby České republiky ve Svaté zemi

Hora Blahoslavenství
8. listopadu ve 12.00 hodin

Pole Pastýřů – Betlém
9. listopadu ve 12.00 hodin

Sv. Anna – Jeruzalém
10. listopadu ve 12.00 hodin

Veškeré informace na
www.narodnipoutdosvatezeme.cz

Pokud máte nějaké dotazy, neváhejte a kontaktujte hlavní organizátory z hradeckého biskupství: e-mail poutnik@bihk.cz; tel.: 731 646 800, 731 598 752.

Úmysly apoštolátu modlitby

květen 2013

Všeobecný úmysl: Za ty, jimž je svěřeno vykonávání spravedlnosti, aby vždy jednali bezúhonně a podle svého svědomí.

Misijní úmysl: Za kněžské semináře, zvláště v misijních církvích, aby formovaly pastýře podle Kristova srdce, zcela oddané hlásání evangelia.

Národní úmysl: Aby děti již v rodině dostávaly od rodičů pevný základ křesťanského života.

Liturgický kalendář

5. května – 6. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 15,1-2.22-29
Žalm: Žl 67(66)
2. čtení: Zj 21,10-14.22-23
Evangelium: Jan 14,23-29

12. května – 7. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 7,55-60
Žalm: Žl 97(96)
2. čtení: Zj 22,12-14.16-17.20
Evangelium: Jan 17,20-26

19. května – Slavnost Soslání Ducha Svatého

1. čtení: Sk 2,1-11
Žalm: Žl 104(103)
2. čtení: 1Kor 12,3b-7.12-13
Evangelium: Jan 20,19-23

26. května – Slavnost Nejsvětější Trojice

1. čtení: Pr 8,22-31
Žalm: Žl 8
2. čtení: Řím 5,1-5
Evangelium: Jan 16,12-15

Osobní zprávy

Ustanovení

■ **P. ThLic. PhDr. Vincent ZONTÁK, CM**, administrátor v Dobrušce, byl od 12. 3. 2013 ustanoven excurrento administrátorem in materialibus farnosti Bystré v Orlických horách; ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

■ **Mgr. Ludvík PFEIFER**, farář v Bystrém v Orlických horách, byl od 12. 3. 2013 ustanoven administrátorem in spiritualibus farnosti Bystré v Orlických horách; zároveň ukončeno členství ve vikariátní radě vikariátu Rychnov nad Kněžnou.

■ **P. ThLic. Marek Marcel ŠAVEL, OPraem.**, administrátor ve Světlé nad Sázavou, byl od 1. 4. 2013 ustanoven administrátorem excurrento v Číhošti; ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

Odchod na trvalý odpočinek

■ **Mons. Ing. Josef POSPÍŠIL**, farář v Číhošti. K 31. 3. 2013 přijal diecézní biskup jeho rezignaci na funkci faráře; odchází na trvalý odpočinek.

ČM Fatima, Koclířov

Srdečně zveme v mariánském měsíci do Českomoravské Fatimy v Koclířově u Svitav, který v Roce víry každý den nabízí při společné či osobní modlitbě za obvyklých podmínek možnost obdržet mimořádné plnomocné odpustky.

První květnovou mariánskou sobotu očekáváme hlavního hosta P. Eliase Vellu z Malty; hlavní odpolední program bude evangelizace P. Eliase otevřená pro všechny se mši sv. v 17.00 hod. Současně proběhne víkendový seminář vnitřního uzdravení a následně exercicie „Růst ve víře“ 6.–9. 5.

V sobotu 11. 5. se uskuteční celodenní mimořádná pouť Roku víry. Fatimská vigilie připadá v květnu na neděli 12. 5. bude spojena s oslavou Svátku Matek. Program bude zahájen mimořádně v 16.00 hod. májovou pobožností, po které bude následovat pohoštění a požehnání maminkám s dárky a v 18.00 hod. mše svatá, po mši sv. adorace a další program vigilie.

Fatimský den bude v pondělí 13. 5., mše sv. v 9.00 hod. a následný průvod se sochou Panny Marie, žehnání nemocných, Te Deum, uctívání relikvií fatimských pasáček.

První červnová mariánská sobota bude 1. 6. s programem pro děti, mše svaté v 10.30 a 17.00 hod.; adorace za duchovní povolání 12.00–13.30 hod.

Pouť na Slovensko – Turzovka se uskuteční v sobotu 8. 6., hlavní mše sv. ve 12.00 hod. (modlitba sv. růžence začíná v 9.30 hod.)

Ve dnech 21.–23. 6. připravujeme **víkendový seminář Rodiny Panny Marie** s P. Andrejem Čajou na téma „S Pannou Marií v Roce víry“.

Velmi zveme na **léto do ČM Fatimy** v Koclířově; turnusy pro rodiny s dětmi, děti, aj.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz, www.cm-fatima.cz

Hoješín

Noční adorace: 10. 5., 7. 6., 6. 9., 4. 10., 1. 11., 6. 12.
Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace

Dřízna u Přepych

Mše svatá se v neděli koná vždy ve 14.30 hod. Celebrazuje ji 5. 5. P. Jan Novotný, 12. 5. P. Jiří Heblt, 19. 5. Mons. Josef Socha, 26. 5. P. Karel Moravec, 18. 8. P. Zdeněk Novák a 6. 10. P. Jiří Pilz.

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 11. 5., 8. 6., 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Vzpomínková slavnost u příležitosti 20. výročí úmrtí SM Elišky Pretschnerové OSF se koná 4. 5.

Program v klášterní kapli:

10.00 Mše svatá, hlavní celebrant: Mons. Josef Socha, generální vikář

11.15 Modlitba růžence a pobožnost na hřbitově

14.00 „Jak jsem sestru Elišku znala“ (vzpomínky)

15.30 Eucharistická hodinová adorace

Špindlerův Mlýn

Dům Eljon

Víme si rady s duchovními potřebami nemocných?

Termín: 9.–12. 5. Lektor: MUDr. M. Svatošová, P. P. Rousek, J. Siebrová

Interaktivní seminář, pořádaný pod hlavičkou Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče a určený pro zdravotníky v přímé péči.

Jak si udržet dobrou paměť i ve vyšším věku

Termíny: 13.–17. 5. Lektor: Ing. Eva Outratová, členka České společnosti pro trénování paměti a mozkový jogging

Tento pobyt je určen především pro seniory – udělejte něco pro svou hlavu i tělo. Čeká vás základní kurs kognitivního trénování paměti jako prevence neduhů stáří, lehké kondiční cvičení v přírodě, možnost polodenních vycházek do okolí Špindlerova Mlýna, večer možnost společných posezení u hořícího krbu, promítání filmů, ...

Setkání zdravotníků

Termíny: 27.–30. 5., 10.–13. 6., 9.–12. 9.

Lektor: MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka hospicového hnutí v ČR

Další z již tradičních setkání zaměstnanců hospiců i všech ostatních dlouhodobě pečujících o těžce nemocné a umírající. Tento pobyt je koncipován jako prevence proti syndromu vyhoření – přijďte si k nám odpočinout, ten, kdo hodně dává, potřebuje i sám přijímat.

Informace a přihlášky: Středisko Eljon, 543 51 Špindl. Mlýn 33, tel.+fax: 499 523 852, mobil: 732 580 154 po–pá 8–14 hod., info@eljon.cz, www.eljon.cz

Hradec Králové

KMC Sedmíkráska

čtvrtek 2. 5. v 10 hodin Život v Guinei

Vyprávění M. Camary a F. Mary o životě v Západní Africe a o životě afrických imigrantů v Evropě.

úterý 7. 5. v 10 hodin Pohádkové zpívanky

Vystoupení dětí z hudebního oboru ZUŠ Habrmanova v tělocvičně ZŠ a MŠ Jana Pavla II. Operky Červená Karkulka a O perníkové chaloupce. Vstupné je 10 Kč /dítě, sraz v 9.50 hodin před vchodem do KMC Sedmíkráska. Přezůvky pro děti i dospělé s sebou.

neděle 12. 5. 15–17 hodin Kyticka

V parku Pohádka u YMCA se uskuteční oslava Dne matek s mateřskými centry Sedmíkráska, Pohoda, Domeček a YMCA Hradec Králové (představení a prezentace činnosti, výroba dárku pro maminku na stánkách jednotlivých MC). V 15.15 hodin vystoupení dětí z Dětského centra Medvídek YMCA Hradec Králové, v 15.30 hodin zazpívají členové přípravného oddělení Českého chlapeckého sboru „Zpěváček“ z Hradce Králové pod vedením sbormistryně Simony Hlavaté, v 16.15 hodin pohádka O slunci a mráčku v podání studentů PdF UHK. Při nepříznivém počasí se program bude konat v tělocvičně Obchodní akademie.

úterý 14. 5. v 10 hodin

Malovánky v Galerii moderního umění

Malovánky s Mgr. et Mgr. Klárou Zářeckou v Galerii moderního umění. Program trvá 60 minut. Vstupné pro dítě činí 20 Kč, doprovod má vstup zdarma. Pomůcky zajištěny.

čtvrtek 23. 5. v 10.00 hodin Domáci mazlíčci

Povídání s odborníky ze Zverimexu – Sirius. Víte, jak si správně vybrat domácího mazlíčka, nebo jaké typy domácích mazlíčků jsou vhodné k malým dětem?

středa 29. 5. od 15.30 do 17.30 hodin

Jak podpořit zájem dětí o spolupráci

Cyklos Podvečer s ... přináší setkání s Ing. Taťanou Blažkovou. Jaký vliv má naše komunikace na chování dětí, jak ovlivňujeme sourozenecké vztahy našich dětí, nebo jak to udělat, aby naše děti měly zájem o naše rady? Vstupné je 50 Kč a obvyklé pobytové. Hlídkání dětí je zajištěno. Je vhodné se předem přihlásit.

čtvrtek 30. 5. a 6. 6. od 9.00 do 12.30 hodin

Kurz první pomoci pro maminky s dětmi

Ve zveme na kurz „životně“ důležitých dovedností. Jak se zachovat při nehodě spojené s bezvědomím, krvácením nebo popálením? Naučte se takové situace vyřešit. Cena je 1200 Kč (7 hodin). Hlídkání je zajištěno. Je nutné se předem přihlásit.

Kontakt: Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3

Více o programu: <http://sedmikraska.wz.cz>

Hradec Králové

Centrum pro rodinu

Duchovní obnovy

Jedná se o duchovní program, zaměřený především na obnovu vztahu člověka k Bohu a upevnění vzájemných vztahů v manželství a v rodině.

■ 6.–9. 6. Duchovní obnova Vranov u Brna

Exercitátor: P. Karel Moravec. Přihlášky: Vranov, Duchovní centrum sv. Františka z Pauly (pro informace volejte a přihlášky podávejte na tel. 541 239 264 nebo e-mailem: dc-vranov@katolik.cz)

■ 13.–19. 5. Týden pro rodinu

Jako každý rok nás čeká akce nazvaná Týden pro rodinu. Je inspirací a skvělou příležitostí pro farní i rodinná společenství k účasti na nějaké rodinné aktivitě. Zkuste ji společně připravit a podělte se zkušenostmi. Velmi se osvědčil běh rodin „Neběhejte od rodiny, běhejte s rodinou“, ale nápadům se meze nekladou. Nejzajímavější příspěvek a fotografie otiskneme v některém dalším čísle IKD.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí

■ 13.–16. 5. Duchovní obnovu pro seniory a osamělé seniory

s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, Marianum, Janské Lázně

■ 15. 6. Diecézní setkání seniorů a jejich přátel Hradec Králové

■ 20.–27. 7. Pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt

Marianum, Janské Lázně. Poslední volná místa!

■ 20.–27. 9. Poutně-poznávací zájezd do Turecka a Řecka

tematicko – biblický okruh

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328, 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz

Hradec Králové – Slezské Předměstí

V měsíci květnu se budou konat tradiční májové pobožnosti u kapličky Panny Marie Pomocné v Hradci Králové na Slezském Předměstí. Začátek bude každou neděli od 15.00 hodin. V případě nepříznivého počasí se akce přesouvá do sousedního kostela Neposkvrněného početí Panny Marie.

Albeřice**Dům Setkání YMCA****3.–10. 8.****Letní tábor rodin**

V době letních prázdnin nabízíme týdenní pobyty křesťanských rodin v prostředí krásné horské přírody Krkonoš, s vynikajícími podmínkami pro turistiku a letní sporty, za příznivé ceny.

Program je částečně individuální podle zájmů rodin a částečně volitelný s možností využít nabídku společných programů: duchovních, tvořivých, sportovních, nebo krátké přednášky zaměřené na rodinné vztahy. Vedou manželé Ševčíkovi a otec J. Peňáz.

17.–24. 8.**Hudební tábor rodin**

Osvědčený program pro rodiny s dětmi, zaměřeny na společné muzicírování v dopoledních hodinách na jakémkoliv nástroje, které si účastníci s sebou přivezou (kytara, flétna, housle, violoncello, percussion, aj.). Odpoledne výlety, sport, odpočinek. Večer posezení u ohně, povídání, muzicírování, volno. Součástí je i duchovní program.

Vedou zkušení lektoři a hudebníci: J. Hudec – učitel hudby a hry na kytaru, vedoucí hudebních táborů u nás i v zahraničí a Renata Rollerová – vedoucí křesťanské folkové skupiny Petach ze Špindlerova Mlýna.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyleřala: ymca@setkani.org, tel. 731 625 615.

Pardubice**11. 5. Festival v Salesiánském středisku mládeže**

Festival společně pořádá Salesiánské hnutí mládeže a Sdružení salesiánů spolupracovníků. Připravený bude bohatý program pro děti, mládež, rodiče i prarodiče a jejich přátele. Nabízíme možnost seznámení se zajímavými lidmi, přátelského posezení u grilovaného prasátka, odpočinku a spoustu dalších aktivit pro děti i dospělé.

Začínáme v 10 hodin mší svatou, na které přislíbil svou účast Mons. Karel Herbst SDB a kterou hudebně doprovodí sbor Santini z Telče, ale na Festivalu zazní i písně od jiných skupin a kapel.

Připraveny budou speciální hry a soutěže pro děti i dospělé, velká nabídka workshopů a divadelní představení. Nebude chybět dobré občerstvení, sportovní vyžití a mnoho dalšího.

Program a další informace: www.shm.cz/festival.

Police nad Metují**Májová pouť do Vamberžic**

Římskokatolická farnost Police nad Metují pořádá v sobotu dne 4. 5., tradiční Májovou pouť do Vamberžic v Polsku k bazilice P. Marie, královny rodin, s modlitbou za nového papeže. Putovat se bude pěšky malebnou krajinou Policka po památné vamberžické poutní cestě s kamennými kříži a sochami přes Broumovské stěny do Broumovské kotliny a odtud do Vamberžic. Pouť bude zahájena v 8.00 hod. požehnáním poutníků v chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Polici n. M. a zakončena mší svatou od 16.30 hod. v bazilice P. Marie ve Vamberžicích. Zpáteční cesta bude zajištěna autobusem do Police n. M. v 19.00 hod. Všichni jsou srdečně zváni.

Letní tábory

Hledáte pro své děti smysluplnou náplň pro letní prázdninové dny? Chcete, aby je strávily ve skupině vrstevníků, zažily legraci a třeba se i něco naučily? Máme tu nabídku letních křesťanských táborů.

10. 8.–17. 8. Chotěborky

Věková kategorie dětí: 1.–4. třída. Cena: 1200 Kč. Hlavní vedoucí: Rostislav Vašíček, kontakt: vasic-ro@seznam.cz, tel. 775 422 354

26. 7.–2. 8. Knířov

Cena: 1400 Kč. Věková kategorie dětí: 1.–5. třída. Více informací: Anežka Polívková, agnespv@seznam.cz, tel.: 733 691 571.

Přihlášku je možné získat též na Katechetickém a pedagogickém centru Biskupství královéhradeckého v Novém Adalbertinu u paní Ivy Čiperové.

29. 6.–13. 7. Dětský tábor „Vranice 2013“

Nabízíme možnost účasti na našem letním dětském táboře „Vranice 2013“. Tábor se nachází v oblíbené rekreační oblasti u Nových Hradů poblíž Litomyšle. Malebné zákoutí u čistého potůčku je obklopeno borovými lesy, na dosah jsou chráněné pískovcové útvary „Toulovcovy maštale“. Tábor začne v sobotu 29. 6. a bude trvat do soboty 13. 7. Je určen pro děti od 1. do 9. třídy základní školy. Většina dětí pochází z křesťanských rodin, ale vítáni jsou i jejich kamarádi. Jako inspirace nám letos poslouží kniha Karla Maye „Ve stínu pádišáha“.

Cena pro jedno dítě činí 2950 Kč.

Kontakty: P. Pavel Mistr, Římskokatolická farnost, děkanství, Försterova 161/1, 566 01 Vysoké Mýto (tel. 465 420 983, 728 185 336, e-mail: rkvfmyto@tiscali.cz). Dotazy zodpoví a bližší informace podá také vedoucí tábora RNDr. Martin Novák, CSC., Moravská 41, 120 00 Praha 2, tel. 222 969 965 po 18. hodině.

CHARITNÍ LISTY



ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Mají hendikep, přesto chtějí pracovat

Mají hendikep od narození, po těžkém úraze anebo vážné nemoci. Zdravotní omezení jim dovoluje zaměstnání jen na částečný úvazek, přesto chtějí pracovat. Jako každý z nás touží uplatnit své schopnosti, musí také uživit rodinu a zaplatit složenky. Nechtějí žít pouze na dávkách... Takovým lidem pomáhá Středisko A + D kutnohorské Oblastní charity. Právě jim je určen projekt Pomocník, který toto charitní centrum zahájilo loni v létě s podporou Evropského sociálního fondu a MPSV ČR.

„Projekt pomáhá hendikepovaným od mentálního postižení, s fyzickými hendikepy a často se smyslovými problémy,“ vysvětluje vedoucí Střediska A+D Bc. Marie Macková a doplňuje, „kritériem pro přijetí je invalidní důchod jakéhokoli stupně a v podstatě z jakéhokoli důvodu.“

Pomocník už pomáhá šesti lidem s hendikepem

Díky projektu Pomocník získalo zaměstnání už 6 lidí se zdravotním postižením. Tři pracují v charitě a další tři u jiných organizací ve městě a okolí. Je jim 25 až 60 let a působí především jako pomocní dělníci na částečný úvazek. V rámci projektu probíhá také stejnojmenný motivační kurz, kde se hendikepovaní učí teoreticky i prakticky základním dovednostem, jako jsou úklidové a pomocné práce, bezpečnost práce, sebeobsluha apod.



● Paní Krulišová se synem při práci u koní na farmě Občanského sdružení Rozárka v Bykání u Kutné Hory.



● 27letý Miloš Klimpera, který má od dětství neurologické zdravotní postižení, vypomáhá s údržbou hřbitova u Technických služeb v Kutné Hoře.

„Paní Krulišová pracuje v Občanském sdružení Rozárka, kde mají koně a dělají hiporehabilitace. Dalšího pána máme také u koní v Miskovicích v organizaci Dítě a kůň. Pan Klimpera pomáhá při údržbě hřbitova v Technických službách,“ informuje mě sociální pracovnice centra Pavlína Zahradníková, DiS. a dodává, „další tři pracují v charitě. Pan Kocman, který u nás dříve pracoval v administrativě, prodává v charitním obchůdku a informuje o sociálních službách ve městě. Lenku, která byla v charitě léta klientkou rehabilitace, jsme mohli zaměstnat jako uklízečku. Další pán vypomáhá ve skladu použitého nábytku.“

Následky autohavárie obrátily Ivetě život naruby

Následky těžké autohavárie na cestě z noční směny obrátily 44leté Ivetě Krulišové z Paběnic celý život naruby. Od svých 35 let je tato energická maminka dvou, dnes již dospělých, dětí v invalidním důchodu. Svůj život bez práce si

ale nedovede představit. Od loňského prosince díky projektu Pomocník vypomáhá na farmě Občanského sdružení Rozárka v Bykání u Kutné Hory. Dříve dělala na jeřábu, v kovolisu nebo u vrtačky. „Vypomáhám hlavně s úklidem po venku. Když je roztahané seno, sláma, tak se to musí zamést, syn to odveze, protože já nemůžu tahat těžký věci. Jinak uklízím v kaplance, zatopím, umeju nádobí, vytřu, utřu prach,“ popisuje svou práci na farmě paní Iveta, která po operaci páteře může pracovat jen 4 hodiny denně.

Na novou práci čekala Iveta skoro rok

Najít zaměstnání s invalidním důchodem není vůbec jednoduché. Paní Krulišová na novou práci, kde je nadmíru spokojená, čekala skoro celý rok. „Naposledy jsem dělala na vrátnici v Avii. Tam to ukončili, pak jsem byla tři čtvrtě roku nezaměstnaná. Mezitím jsem si sháněla práci, ale prostě jsem se nechytla. Dá se říct, že tahle práce je takový dárek. Mně práce nevadí, byla jsem zvyklá dělat. Navíc je to fajn být mezi koňma,“ dovidám se dál od paní Ivy.

Na farmě je ustájeno 12 koní. Paní Krulišová je zná všechny jménem a ukazuje nám i svérázného Fina, na kterém jezdí hendikepovaní v rámci hipoterapie. S Ivetou jsou tu moc spokojení. „Pracuje dobře, je na ni spolehnutí, jsem strašně ráda, protože vždycky to tak nebejvá,“ říká paní Fialová z Občanského sdružení Rozárka.

Projekt Pomocník, který potrvá do června 2014, je jen jednou z mnoha aktivit kutnohorského Střediska A + D. „Nabízíme například i pracovní poradenství, vysíláme dobrovolníky do různých organizací, provozujeme chráněnou dílnu nebo bezbariérovou dopravu pro lidi se zdravotním postižením a seniory,“ vyjmenovává další služby centra Bc. Marie Macková. Zkrátka tu mají vždy dveře otevřené pro všechny, kteří si sami často pomoci nemožou anebo neumějí. Více také na www.kh.charita.cz.

Jana Karasová



● Sháníte dárek pro přátele nebo informace o sociálních službách v Kutné Hoře? Navštivte charitní obchůdek v Tylově ulici, pan Jaroslav Kocman vás rád obslouží. Navzdory vrozenému zdravotnímu hendikepu nohou se snaží pracovat alespoň na částečný úvazek.

■ AKTUALITY

Charita ČR otevřela obchůdek u sv. Vincence

Praha: Infocentrum Charity ČR v centru Prahy (Vladislavova 12) nedávno rozšířilo své služby o prodej výrobků chráněných dílen, kde pracují lidé se zdravotním postižením nebo jinak znevýhodnění na trhu práce. Lze zde zakoupit šité hračky, proutěné košíky, malované hedvábné šátky, lázeňské oplatky a další dárky a drobnosti. Koupí výrobku tak potěšíte nejen sebe či obdarovaného, ale také potřebné v různých koutech naší republiky i ve světě.

Výrobky pocházejí například z chráněných dílen ve Znojmě, Žirči u Dvora Králové nebo ze středisek Charity Zábřeh – postupně přibudou i výrobky z dalších regionů. Oblíbeným zbožím jsou také lázeňské oplatky a trojhránky z Bílé vody v Jeseníkách, které vyrábí firma Unitá vlastněná Diecézní charitou ostravsko-opavskou.

Ti, koho zajímají spíše zahraniční aktivity a exotické země, si mohou zakoupit fotografie z výstavy Děti patří do školy. Výtěžek z jejich prodeje podpoří projekty Charity ČR v Kambodži. Sortiment v budoucnu rozšíří i výrobky spojené s projekty Charity ČR v dalších zemích světa.

Infocentrum a obchůdek u sv. Vincence má otevřeno po-
čet od 10–16 hod., v út od 10–18 hod.

Převzato z tisk. servisu Charity ČR, www.charita.cz
(redakčně upraveno)

Otevřené dveře se pootevřávají i v Litomyšli

Polička: Otevřené dveře Oblastní charity Polička jsou stále jedinou sociální službou v regionu, která pomáhá dospělým lidem s osobní zkušeností s duševním onemocněním. Lokalita, kterou „obhospodařujeme“, čítá Poličku a okolní obce v okruhu 35 km. Klienti mohou využívat službu různými způsoby. Někteří volí individuální spolupráci s terénním pracovníkem, který je navštěvuje obvykle v domácnosti. Jiní navštěvují aktivizační program střediska v Poličce, ať už formou volnočasových skupinových aktivit nebo návštěvou terapeutické dílny v obchodě Fimfárum. Jsou i tací, kteří kombinují všechny tyto nabídky.

V současnosti využívá službu Otevřených dveří 35 osob, přičemž 15 z nich je z Litomyšle a okolí. Rozhodli jsme se proto, že letos zahájíme skupinové volnočasové aktivity také v Litomyšli. Největší překážkou bylo najít vhodný prostor. Naštěstí nám podal pomocnou ruku tamní farní úřad. Volnočasové aktivity pořádáme v Litomyšli jednou za tři týdny dopoledne od 8.30 do 11.30 hod.

Více na www.policka.charita.cz.

Jana Dobrovolná (redakčně upraveno)

Latinská Amerika v Hradci Králové

Hradec Králové: Ve 2. díle cyklu Etnokultura, který byl naladěný do rytmu salsy, se veřejnosti představila Latinská Amerika 28. 3. v hradeckém Adalbertinu. Multikulturní akci uspořádalo Integrační centrum pro cizince při Diecézní charitě HK.

Svou zemi nápaditě a v češtině prezentovali rodilí mluvčí Lisbeth Marisella Navarro Reyes z Peru, Jonatan Ramos Olivares z Mexika a Lucas Eduardo Parra Castillo z Kolumbie, kteří v současnosti žijí v Hradci Králové. Sál doslova praskal ve švech a návštěvníci s obdivem sledovali ukázky latinskoamerických tanců v podání hradecké Taneční školy Bonstep. Publikum skvěle naladil americký zpěvák a saxofonista David Wiljo Kangas, který zazpíval a zahrál známé latinskoamerické hity. Program vyvrcholil společným karnevalem, který je tak typický pro země Latinské Ameriky. Nechyběla ochutnávka národní kuchyně, kterou připravili rodilí mluvčí a hradecká restaurace Mexita. Více také na www.hk.caritas.cz.

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.



● Ve 2. díle cyklu Etnokultura se veřejnosti představila Latinská Amerika 28. 3. v hradeckém Adalbertinu.

Speciální pomůcky pro handicapované

Letohrad: Oblastní charita Ústí nad Orlicí nabízí k zapůjčení speciální pomůcky pro handicapované občany, které jim usnadňují pohyb v přírodě. Speciální pomůcky umožňují lidem se zdravotním handicapem zažít to, co je pro většinu z nás samozřejmostí – radost z pohybu a objevování krás našeho regionu. Díky partnerství v projektu MAS ORLICKO, MAS NAD ORLICÍ a MAS POHODA venkova „Orlické hory pro všechny“ byla pořízena tato speciální vozítka: elektrický skútr, tandemové kolo, tandemová tříkolka (el. pohon) a kolo s rampou pro invalidní vozík (el. pohon).

Informace: Oblastní charita Ústí nad Orlicí, Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad, tel. 465 620 249, 731 598 830, pujcovna.let@orlicko.cz, více také na www.uo.charita.cz.

■ KALENDÁŘ NA KVĚTEN

Noc kostelů v Žirči

24. 5., kostel sv. Anny, Žireč u Dvora Králové n. L.
v areálu Domova sv. Josefa.

Program:

17.50 – 18.00	Hlas zvonů
18.00 – 18.45	La bilancetta – barokní soubor
18.45 – 19.30	Cantus – pěvecké sdružení Jaroměř
19.30 – 20.00	Historické slovo o kostele
20.15 – 21.00	Církevní móda
21.00 – 21.30	Varhany, zvonkohra Jana Havlíčková
21.30 – 22.00	Závěrečná meditace při svíčkách – texty, kytara, zpěv.

Od 20.00 v půlhodinových intervalech návštěvy věže, možnost prohlídky varhan a zvonkohry, více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Benefiční koncert Prague Cello Quartet

26. 5. v 19 hod., Divadlo J. K. Tyla, Červ. Kostelec
koncert jedinečného uskupení profesionálů z AMU a showmanů v jednom, vstupné 160 Kč, zlevněné 110 Kč, předprodej: IC CASUR s.r.o. Červený Kostelec, tel. 498 100 657.

Akce je součástí veřejné sbírky oznámené KÚ v Hradci Králové pod č.j. 23203/VZ/2011. Výtěžek akce bude použit na nátěr střechy budovy Hospice Anežky České, více na www.ochck.cz.

Indie – země plná kontrastů

30. 5. od 18 do 20 hod., Malý sál Adalbertina
Hradec Králové (Třída ČSA 300)

ve 4. díle cyklu Etnokultura Integračního centra HK si můžete vyzkoušet tradiční indický oděv sáří, na programu je také ochutnávka indické kuchyně, indické tance nebo povídání o Indii a projektu Adoptce na dálku®.

Vstup zdarma, více na www.hk.caritas.cz.

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

Výstava fotografií:

20 let pomáháme lidem v nouzi

6. – 31. 5., Galerie knihkupectví Kosmas
(Komenského nám. 683), Kutná Hora

putovní výstava fotografií a příběhů k 20. výročí charity v diecézi, více na www.kh.charita.cz

■ VZDĚLÁVÁNÍ

Pozvánka na přednášku socioložky Jiřiny Šiklové

Nové sociální problémy v české společnosti jsou tématem přednášky Jiřiny Šiklové **ve čtvrtek 23. 5. v 18 h. v Centru B. Martinů v Poličce.** Tato významná česká socioložka a publicistka bude hovořit o nezaměstnanosti, novodobé chudobě, rozvírání sociálních nůžek a zrychlování společnosti, ale i o mnoha dalších současných společenských jevech. Přednášku určenou pro veřejnost pořádá Oblastní charita Polička, více na www.policka.charita.cz.

Historicky první seminář Prof. Dr. Heinricha Pompeye v Pardubicích

Odborný seminář Prof. Dr. Heinricha Pompeye na téma **Možnosti pomoci trpícím a strádajícím lidem vycházející z křesťanských hodnot** se uskutečnil 8. 4. v Sále Jana Kašpara. Záštitu na akci převzal radní ing. Pavel Šotola. Semináře se zúčastnili vedoucí pracovníci sociálních služeb a sociální pracovníci z Pardubického a Královéhradeckého kraje, z Prahy přijela paní Ursula Czerninová z Maltéžské pomoci. Akci pořádala Diecézní charita HK ve spolupráci s Pardubickým krajem a Sdružením Creatio Přelouč.

Prof. ThDr., ThLic., Dipl.-Psych. Heinrich Pompey z německého Freiburgu založil v r. 2004 na Univerzitě Palackého v Olomouci katedru křesťanské sociální práce, kterou dodnes vede. Přednáší na odborných seminářích pro pracovníky pomáhajících profesí po celém světě, např. v Jižní Koreji, Argentíně, Indii, Francii, Španělsku, Rusku a dalších zemích. Pardubice navštívil poprvé a na semináři hovořil o svých zkušenostech s klienty v rodinné poradně a psychoterapeutické praxi.

V úvodu všechny přivítal radní ing. Pavel Šotola, který ocenil zájem prof. Pompeye podělit se o své celoživotní zkušenosti a konstatoval, že základní křesťanskou hodnotou, která je základem i pro sociální služby, je láska. Prof. Pompey tuto tezi v přednášce rozvinul a potvrdil, že klienti sociálních služeb potřebují, aby pracovníci byli přívětiví a laskaví, pokorní a trpěliví, aby uměli vytvořit i v mezních životních situacích klientů zdroje životní síly a životní moudrost. Prof. Pompey, kterého v naší diecézi přivítal také prezident Diecézní charity HK Mons. Josef Suchár, se dále věnoval otázce dobrovolnictví a potřebné spolupráce s dobrovolníky v sociálních službách.

Účastníci v závěrečné diskuzi ocenili zkušenosti, otevřenost, vřelost a opravdovost přednášejícího, srovnání praxí v jiných státech, „výťah“ podstatných myšlenek z evangelia pro sociální práci, ale také výborný výkon tlumočnice PhDr. Evy Hrdinové a krásné prostředí, kde seminář díky podpoře Pardubického kraje probíhal.

Zdenka Kumstýřová (redakčně upraveno)

SOUTĚŽ: Šikovné ruce pro hospic 2013 aneb lidé lidem

Oblastní charita Červený Kostelec srdečně zve šikovné děti a dospělé k účasti v soutěži, jejíž výtežek podpoří péči v Hospici Anežky České. Soutěžíme opět o nejnápaditější vlastnoruční výrobek, a to ve dvou kategoriích: děti do 15 let a dospělí. V říjnu, ke Světovému dni hospicové a paliativní péče, bude z výrobků uspořádána prodejní výstava ve výstavní síni v Červeném Kostelci. **Výrobek do soutěže**, prosím, pošlete opatřený štítkem se jménem, kategorií a kontaktem (adresou, e-mailem a tel.), abychom vás mohli včas pozvat na vernisáž a oznámit výsledky. Balíček s označením názvu soutěže můžete předávat **do 23. 9. 2013** osobně nebo poštou na adresu: Oblastní charita Červený Kostelec, ul. Manž. Burdychových 245, 549 41 Červený Kostelec. **Kontakt: Eva Wagenknechtová, tel. 491 610 330.**

SOUTĚŽ „Ženy v našich srdcích“

Oblastní charita Hradec Králové vyhlásila třetí ročník výtvarné soutěže na toto téma pro děti a mládež do 15 let. Malujte na čtvereček A4 nebo A3, použijte pastelky, voskovky, tempery atd. Výtvarná díla posílejte poštou, popř. předejte osobně v kanceláři Oblastní charity, Komenského 266, Hradec Králové. Označte je v pravém dolním rohu rubové strany štítkem se jménem autora, uveďte věk, kontaktní e-mail nebo telefon. **Uzávěrka je 10. 7. 2013.** Nejlepší odměníme pěknými cenami. Vernisáž výstavy, zábavný program a předání cen se uskuteční 23. 9. v prostorách Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. **Více na www.charitahk.cz.**



● Odborný seminář Prof. Dr. Heinricha Pompeye pro pracovníky pomáhajících profesí v Pardubicích.

Velikonoce v katedrále Svatého Ducha



● K obřadům Zeleného čtvrtku nedílně patří umývání nohou přítomným mužům, foto: Anna Maclová



● Po skončení mše svaté je Eucharistie odnášena v liturgickém průvodu k uložení do kaple sv. Klimenta, foto: Anna Maclová



● Velkopáteční obřady začínají v tichu. Biskup s přísluhujícími pozdraví oltář hlubokou úklonou a pak leže na stupních oltáře se tiše modlí., foto: Anna Maclová



● Uctívání kříže, foto: Anna Maclová



● Světlo od velikonoční svíce – paškálu postupně prosvětluje prostor chrámu, foto: Petr Macl



● Během velikonoční vigílie přijímají katechumeni svátost křtu, foto: Anna Maclová

Diecézní setkání ministrantů v Příbyslavi



● Na úvod čekala ministranty katecheze o významu díla sv. Cyrila a Metoděje



● Po ní již vyráží v jejich stopách plnit jednotlivé úkoly



● Třeba luštit poselství psané hlaholicí...



● Začátek mše svaté



● Ministranti zaplnili kostel Narození sv. Jana Křtitele minimálně do poloviny



● Odpolední návštěva letiště